

ЦИБЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Переяслав-Хмельницького району

Київської області

Тридцять восьма сесія шостого скликання

РІШЕННЯ №354

від 31 січня 2015

село Циблі

Про встановлення ставок місцевих податків

З метою приведення у відповідність до чинного законодавства місцевих податків, керуючись статтею 143 Конституції України та відповідно до пункту 8.3 статті 8, статті 10, пунктів 12.3, 12.4, 12.5 статті 12, статей 265, 266, 267, 268 Податкового Кодексу України зі змінами та доповненнями, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільська рада **вирішила:**

1. Встановити місцеві податки згідно додатків (додаються):
 - податок на майно;
 - єдиний податок;
2. Дане рішення набуває чинності з дня його прийняття.
3. Визнати такими, що втратили чинність рішення XVI сесії Циблівської сільської ради шостого скликання від 18.05.2012 року №144 «Про приведення ставок єдиного податку для фізичних осіб з 01 січня 2012 року відповідно до нового класифікатора КВЕД», рішення XXXIII сесії Циблівської сільської ради шостого скликання від 13.06.2014 року №286 «Про встановлення єдиного податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки».
4. Забезпечити оприлюднення цього рішення через засоби масової інформації (газету «Вісник Переяславщини»).
5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань бюджету та фінансів.

Сільський голова

В.М.Бикало

Додаток
до рішення Циблівської
сільської ради від
31.01.2015р. № 354

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОДАТОК НА МАЙНО

Розділ I. Податок на нерухоме майно.

Податок на майно складається з:

1. Податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
2. Транспортного податку;
3. Плати за землю.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1. Платники податку.

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

д) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках.

3. База оподаткування

3.1. Basis оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

4. Пільги із сплати податку

4.1. База оподаткування об'єкта житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

а) для квартири - на 80 кв. метрів;

б) для житлового будинку - на 200 кв. метрів.

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 280 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за базовий податковий (звітний) період і застосовується до об'єкта житлової нерухомості, у якій фізична особа - платник податку зареєстрована в установленому законом порядку, або за вибором такого платника до будь-якого іншого об'єкта житлової нерухомості, який перебуває в його власності.

5. Ставка податку

5.1. Ставки податку встановлюються в таких розмірах за 1 кв. метр загальної площі об'єкта житлової і нежитлової нерухомості:

а) Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, у розмірі 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період є календарний рік.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника житлової та/або нежитлової нерухомості виходячи з бази оподаткування та відповідної ставки податку.

Обчислена сума податку розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, та відповідні платіжні реквізити органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

7.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.6. за земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних, або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території, кожному з таких осіб:

- а) у рівних частинах – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб – власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлене судом;
- б) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній частковій власності.

8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

8.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

9. Порядок сплати податку

9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету міста згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9.2. Строки сплати податку

9.3. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

10. Транспортний податок.

Платники податку.

10.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього розділу є об'єктами оподаткування.

11. Об'єкт оподаткування.

11.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувались до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

12. База оподаткування.

12.1. Basis оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього розділу.

13. Ставка податку.

13.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього розділу.

14. Податковий період

14.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

15. Порядок обчислення та сплати податку.

15.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

15.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (роком).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право

власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

15.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

15.4. Платники податку-юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

15.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

15.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

16. Порядок сплати податку.

16.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету села згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

17. Строки сплати податку.

17.1. Транспортний податок сплачується:

- фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

- юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

18. Плата за землю.

Земельний податок.

Платниками земельного податку є:

18.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

18.2. землекористувачі.

19. База оподаткування.

Базою оподаткування є:

19.1. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;

19.2. Площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено встановлюється окремим рішенням сесії сільської ради.

20. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місце знаходження)

20.1. Згідно статті 274 Податкового кодексу ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 0,2 відсотки від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

20.2. Ставка податку за земельні ділянки які, перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) встановлюється не більше 12 відсотків від нормативної грошової оцінки земельної ділянки, затвердженої рішенням Переяслав-Хмельницької міської ради.

21. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб.

Згідно статті 281 Податкового кодексу від сплати податку звільняються:

21.1 інваліди першої і другої групи;

21.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

21.3. пенсіонери (за віком);

21.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

21.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

22. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 21 цього розділу, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

22.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

22.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;

22.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

22.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

22.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

23. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

Відповідно статті 282 Податкового кодексу від сплати земельного податку, звільняються установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

24. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Не сплачується податок за:

24.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, проти-лавинні та протисельові споруди, вловлюючи з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

24.2. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

24.3. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку

25. Податковий період для плати за землю.

25.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

25.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

26. Порядок обчислення плати за землю.

26.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

27. Строк сплати плати за землю.

27.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

27.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

27.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

27.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за ново відведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

27.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

27.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

27.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

27.8. Власник нежитлого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

28. Орендна плата.

28.1 Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Циблівська сільська рада рада, яка укладає договори оренди землі, до 1 лютого подає контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

28.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

28.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

28.4. Розмір орендної плати за видами цільового використання землі встановлюється окремим рішенням міської ради .

Розмір орендної плати та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

28.5. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

28.6. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету села Циблі Переяслава-Хмельницького району застосовується відповідно до вимог пунктів 17 — 29 цього розділу.

29. Індксація нормативної грошової оцінки земель.

29.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

29.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель не сільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де І - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Секретар сільської ради

Л.В.Скачкова

Додаток 2

до рішення

Циблівської сільської ради від

від 31.01.2015р. №354

СТАВКИ ЄДИНОГО ПОДАТКУ

1. Ставки єдиного податку для платників першої - другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки)

2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільською радою для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

2) для другої групи платників єдиного податку - 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1) 2 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;

2) 4 відсотки доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 2.7.3 цього розділу.

4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої - третьої груп (фізичні особи-підприємці) у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у положенні про єдиний податок;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;

- 5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена положенням про єдиний податок.

5 Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 3 :

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 3 пункту 4 ;
- 2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому розділі;
- 3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією статтею для відповідної групи таких платників єдиного податку

8. Ставки, встановлені пунктами 3 – 5 , застосовуються з урахуванням таких особливостей:

- 1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 4 пункту , з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування. Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосовувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків. Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;
- 2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 4 , в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування. Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосовувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків. Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;
- 3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи-підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 4 , до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України. Платники єдиного податку

третьої групи (юридичні особи), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 4, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 3, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.

4) ставка єдиного податку, визначена для третьої групи у розмірі 2 відсотки, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу 2, у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 4 відсотки, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом 2.

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість, у разі його переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платників єдиного податку шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до розділу 2 і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5). у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V цього Кодексу, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 4 відсотки (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

9. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

1). для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) - 0,45;

- 2). для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,27;
 - 3). для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,27;
 - 4). для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,09;
 - 5). для земель водного фонду - 1,35;
 - 6). для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, - 3.
- Під спеціалізацією на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті слід розуміти перевищення частки доходу, отриманого від реалізації такої продукції та продукції її переробки двох третин доходу (66 відсотків) від реалізації усієї власновиробленої сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки.
- Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України.
- (Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із законами України від 24.05.2012 р. № 4834-VI, від 05.07.2012 р. № 5083-VI, від 20.11.2012 р. № 5503-VI, від 24.10.2013 р. № 657-VII, від 28.12.2014 р. № 71-VIII)
- розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування). Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу.

Секретар сільської ради

Л.В.Скачкова

Миколайчук М.К.
Зі сфери
С

Ухв. Л.С.
Б.С.Р.С.С.
Додаток
до рішення Циблівської
сільської ради від
25.01.2016р. № 31

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОДАТОК НА МАЙНО

Розділ І. Податок на нерухоме майно.

Податок на майно складається з:

1. Податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
2. Транспортного податку;
3. Плати за землю.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1. Платники податку.

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок

04 *Ухв. Л.С.*

відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

и) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;

і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг.

3. База оподаткування

3.1. Basis of taxation is the total area of the residential and non-residential real estate, in the number of its shares.

3.2. Basis of taxation of residential and non-residential real estate, in the number of its shares, which are located in the ownership of natural persons, is determined by the controlling authority on the basis of data of the State Register of Real Rights on immovable property, which are provided free of charge by the state registration authority of rights on immovable property and/or on the basis of originals of corresponding documents of the taxpayer, in particular documents on the right of ownership.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

4. Пільги із сплати податку

4.1. База оподаткування об'єкта житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

а) для квартири - на 80 кв. метрів;

б) для житлового будинку - на 200 кв. метрів.

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 280 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за базовий податковий (звітний) період (рік).

Сільська рада встановлює пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебуває у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями). Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

5. Ставка податку

5.1. Ставки податку встановлюються в таких розмірах за 1 кв. метр загальної площі об'єкта житлової і нежитлової нерухомості:

а) Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюється у розмірі

0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період є календарний рік.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 4.1 пункту 4 цього положення, та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 4.1 пункту 4 цього положення, та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 4.1 пункту 4 цього положення, та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів "б" і "в" цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості;

г) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а"-"г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку обчисленого згідно з підпунктом 7.1 пункту 7 цього положення, та відповідні платіжні реквізити органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його

податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

7.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування

декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

8.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

9. Порядок сплати податку

9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету села згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9.2. Строки сплати податку

9.3. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Транспортний податок.

10. Платники податку.

10.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього розділу є об'єктами оподаткування.

11. Об'єкт оподаткування.

11.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу коробки переключення передач, пробігу легкового автомобіля, та розміщується на його офіційному веб-сайті.

12. База оподаткування.

12.1. Basis of taxation is a passenger car, which is an object of taxation according to subpoint 2.1 of point 2 of this section.

13. Ставка податку.

13.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього розділу.

14. Податковий період

14.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

15. Порядок обчислення та сплати податку.

15.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

15.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (роком).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

15.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

15.4. Платники податку-юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

15.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

15.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

16. Порядок сплати податку.

16.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету села згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

17. Строки сплати податку.

17.1. Транспортний податок сплачується:

- фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Плата за землю.

18. Земельний податок.

Платниками земельного податку є:

18.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

18.2. землекористувачі.

19. Об'єкти оподаткування земельним податком

Об'єктами оподаткування є:

19.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

19.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

20. База оподаткування.

Базою оподаткування є:

20.1. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;

20.2. Площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено встановлюється окремим рішенням сесії сільської ради.

21. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місце знаходження)

21.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 0,2 відсотки від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

21.2. Ставка податку за земельні ділянки які, перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) встановлюється 6 відсотків від нормативної грошової оцінки земельної ділянки, затвердженої рішенням Циблівської сільської ради.

22. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб.

Згідно статті 281 Податкового кодексу від сплати податку звільняються:

22.1 інваліди першої і другої групи;

22.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

22.3. пенсіонери (за віком);

22.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

22.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

23. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 22 цього положення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

23.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

23.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;

23.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

23.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

22.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

24. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

25 Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

25.1. Від сплати податку звільняються:

25.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

25.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

25.1.3. бази олімпійської та паролімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

25.1.4. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони

здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

26. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Не сплачується податок за:

26.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального коритування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, проти-лавинні та протисельові споруди, вловлюючи з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

26.2. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

26.3. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

27. Особливості оподаткування платою за землю

27.1. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

27.2. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим

бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

28. Податковий період для плати за землю.

28.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

28.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

29. Порядок обчислення плати за землю.

29.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

29.2. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

29.3. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового Кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

29.4. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

28. Податковий період для плати за землю.

28.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

28.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

29. Порядок обчислення плати за землю.

29.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

29.2. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

29.3. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового Кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

29.4. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

30. Строк сплати плати за землю.

30.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

30.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

30.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

30.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за ново відведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

30.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

30.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

30.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

30.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

31. Орендна плата.

31.1 Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Циблівська сільська рада рада, яка укладає договори оренди землі, до 1 лютого подає контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

31.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

31.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

31.4. Розмір орендної плати за видами цільового використання землі встановлюється окремим рішенням сільської ради.

Розмір орендної плати та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

31.5. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

31.6. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету села Циблі Переяслава-Хмельницького району застосовується відповідно до вимог пунктів 17 — 31 цього розділу.

32. Індксація нормативної грошової оцінки земель.

32.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

32.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель не сільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Сільської ради С.М. Хмелюк

Григорук
Дир. інспекції
в міст.

Знач С.С.
З.р.с.с.с.

ЦИБЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Переяслав-Хмельницького району

Київської області

Шоста сесія сьомого скликання

РІШЕННЯ № 51

від 22 квітня 2016

село Циблі

Про внесення змін до Додатку до рішення Циблівської сільської ради від 31.01.2015 року № 354 «Про Положення про податок на майно».

З метою приведення у відповідність до чинного законодавства місцевих податків, керуючись статтею 143 Конституції України та відповідно до ст.. 265, 266, 267, 269-271, 273, 274, 277, 281-289 Податкового Кодексу України зі змінами та доповненнями, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільська рада **вирішила:**

1. Внести зміни до пункту 20.1 Розділу III. Плата за землю, в Додаток до рішення Циблівської сільської ради 38 сесії 6 скликання від 31.01.2015 року за № 354 «Положення про податок на майно», викласти у новій редакції:

- Ставка податку за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 0,2 відсотки від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Податок на земельні ділянки (в межах населених пунктів), зайняті житловим фондом, індивідуальними гаражами, садовими та дачними будиночками фізичних осіб, справляється у розмірі у розмірі 0,05 відсотки від їх нормативної грошової оцінки.

2. Дане рішення набуває чинності з дня його прийняття.

3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань бюджету та фінансів соціально-економічного та культурного розвитку.

Сільський голова

14 *2016* *16*
С.М.Дяченко
8/5

С.М.Дяченко

Знак С.С.
Борисенко

ЦИБЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Переяслав-Хмельницького району

Київської області

Восьма сесія сьомого скликання

РІШЕННЯ № 73

від 10 червня 2016

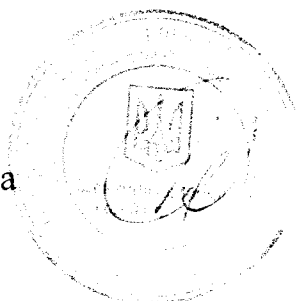
село Циблі

Про внесення змін до Додатку до рішення Циблівської сільської ради від 25.01.2016 року № 31 «Про Положення про податок на майно».

З метою приведення у відповідність до чинного законодавства місцевих податків, керуючись статтею 143 Конституції України та відповідно до ст. 265, 266, 267, 269-271, 273, 274, 277, 281-289 Податкового Кодексу України зі змінами та доповненнями, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільська рада **вирішила:**

1. Внести зміни до пункту 4.1. Розділу III. Плата за землю, в Додаток до рішення Циблівської сільської ради 4 сесії 7 скликання від 25.01.2016 року за № 31 «Положення про податок на майно», викласти у новій редакції:
- Ставка податку за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 0,07 відсотки від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.
2. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань бюджету та фінансів соціально-економічного та культурного розвитку.

Сільський голова

С.М.Дяченко

8/16

14

16/9 16

копія

ЦИБЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА**Переяслав-Хмельницького району****Київської області****П'ятнадцята сесія сьомого скликання****РІШЕННЯ № 136****від 28 січня 2017 рік****село Циблі**

Про внесення змін до Додатку до рішення Циблівської сільської ради від 31.01.2015 року № 354 «Про Положення про єдиний податок».

З метою приведення у відповідність до чинного законодавства місцевих податків, керуючись статтею 143 Конституції України та відповідно до ст. 265, 266, 267, 269-271, 273, 274, 277, 281-289 Податкового Кодексу України зі змінами та доповненнями, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільська рада **вирішила:**

1. Внести зміни в Додаток до рішення Циблівської сільської ради 38 сесії 6 скликання від 31.01.2015 року за № 354 «Положення про єдиний податок», виклавши його в такій редакції (Додаток №1 додається).
2. Дане рішення набуває чинності з дня його прийняття.
3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань бюджету та фінансів соціально-економічного та культурного розвитку.

Сільський голова

С.М.Дяченко

З оригіналом вірно:
Секретар виконкому

А.Ф.Єфіменко
БРОВАРСЬКА ОДПІ (БРОВАРСЬКИЙ Р-Н) ГУ ДФС У КИЇВІ
89/9/10-17 від 01.02.2017

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЄДИНИЙ ПОДАТОК

2.1 Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1. перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;
2. друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:
 - не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
 - обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3. третя група - фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4. четверта група — сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.2 При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку-фізичною особою, не

враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

2.3. Не можуть бути платниками єдиного податку:

2.3.1 Не можуть бути платниками єдиного податку першої — третьої груп:

суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

1. діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей, парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);
2. обмін іноземної валюти;
3. виробництво, експорт, імпорту, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);
4. видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);
5. видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;
6. діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейєрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового кодексу України;
7. діяльність з управління підприємствами;
8. діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);
9. діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;
10. діяльність з організації, проведення гастрольних заходів.

21.1.1. Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи:

21.1.2. суб'єкти господарювання, у яких понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних квітів, вирощених на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або

надані йому в користування, та продуктів їх переробки), диких тварин і птахів, хутряних виробів і хутра (крім хутрової сировини);

21.1.2. суб'єкти господарювання, що провадять діяльність з виробництва підакцизних товарів, крім вино матеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 — 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі вино матеріали для виробництва готової продукції, а також крім електричної енергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками та/або з відновлюваних джерел енергії (за умови, що дохід від реалізації такої енергії не перевищує 25 відсотків доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) такого суб'єкта господарювання);

Платники єдиного податку першої - третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

21.1.3. суб'єкт господарювання, який станом на 1 січня базового (звітного) року має податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин);

2.3.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005) (va375202-05), діяльність у сфері аудиту;

2.3.3 фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

2.3.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

2.3.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

2.3.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

2.3.7 фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

2.3.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2.4.Платники єдиного податку першої-третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

2.5.Для цілей цього розділу під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

1. виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
2. послуги з ремонту взуття;
3. виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
4. виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
5. виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
6. виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
7. виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
8. виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
9. додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
10. послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
11. виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
12. послуги з ремонту трикотажних виробів;
13. виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
14. послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
15. виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
16. послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
17. виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
18. послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
19. виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
20. технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
21. послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
22. послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
23. послуги з ремонту годинників;
24. послуги з ремонту велосипедів;
25. послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;

26. виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
27. послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
28. виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
29. послуги з ремонту ювелірних виробів;
30. прокат речей особистого користування та побутових товарів;
31. послуги з виконання фоторобіт;
32. послуги з оброблення плівок;
33. послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
34. послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
35. вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
36. послуги перукарень;
37. ритуальні послуги;
38. послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
39. послуги домашньої прислуги;
40. послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

2.6. Підставою для нарахування єдиного податку платникам четвертої групи є дані державного земельного кадастру та/або дані з державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

2.7. Ставки єдиного податку.

2.7.1. Ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

2.7.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1. для першої групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
2. для другої групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

2.7.3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1. 3 відсотки доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;
2. 5 відсотки доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 2.7.3 цього розділу.

2.7.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої – третьої груп (фізичні особи – підприємці) у розмірі 15 % :

1. до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 і 3 пункту 2.1 розділу 2;
2. до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;
3. до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;
4. до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;
5. до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 2.1 розділу 2.

2.7.5 Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 2.7.3 розділу 2:

1. до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 3 пункту 2.7.4 розділу 2;
2. до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому розділі;
3. до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

2.7.6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

2.7.7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією статтею для відповідної групи таких платників єдиного податку.

2.7.8. Ставки, встановлені пунктами 2.7.3 – 2.7.5 розділу 2, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1. платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у підпункті 2.7.4 пункту 2.7 розділу 2, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування. Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків. Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;
2. платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у підпункті 2.7.4 пункту 2.7 розділу 2, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування. Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків. Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;
3. платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи-підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у підпункті 2.7.4 пункту 2.7 розділу 2, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у підпункті 2.7.4 пункту 2.7 розділу 2, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у подвійному розмірі ставок, визначених підпунктом 2.7.3 розділу 2, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.
4. ставка єдиного податку, визначена для третьої групи у розмірі 3 %, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу 2, у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 5 відсотків, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом 2.

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість, у разі його переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платників єдиного податку шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до розділу 2 і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5. у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V цього Кодексу, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 3 відсотки (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

2.7.9. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

2.7.10. для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також сільськогосподарських угідь, що перебувають в умовах закритого ґрунту) - 0,95;

2.7.11. для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,57;

2.7.12. для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,57;

2.7.13. для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях - 0,19;

2.7.14. для земель водного фонду – 2,43;

2.7.15. для сільськогосподарських угідь, що перебувають в умовах закритого ґрунту - 6,33.

Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України.

розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування). Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу.

2.8. Порядок та строки сплати єдиного податку.

2.8.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

2.8.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

2.8.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

2.8.4. Сплата єдиного податку платниками першої - третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

2.8.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

2.8.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого підпункту 2.8.1 і підпункту 2.8.5 цього пункту, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику.

2.8.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

2.8.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

2.9 Платники єдиного податку четвертої групи:

самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу;

2.9.1. сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

- у I кварталі — 10 відсотків;
- у II кварталі — 10 відсотків;
- у III кварталі — 50 відсотків;
- у IV кварталі — 30 відсотків.

2.9.2. утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, вперше сплачують податок протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, в якому відбулося утворення (виникнення права на земельну ділянку), а надалі - у порядку, визначеному підпунктом 2.9.1 цього пункту;

2.9.3. що припиняються шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх фактичного припинення контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію;

2.9.4. зобов'язані у разі, коли протягом податкового (звітного) періоду змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) на неї права власності або користування:

- уточнити суму податкових зобов'язань з податку на період починаючи з дати набуття (втрати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року;

- подати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним періодом, контролюючим органам за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки декларацію з уточненою інформацією про площу земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку;
- 2.9.5. у разі надання сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в оренду іншому платникові податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації. У декларації орендаря така земельна ділянка не враховується;
- 2.9.6. у разі оренди ними сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в особи, яка не є платником податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації;
- 2.9.7. перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки.

Розділ 3. Відповідальність.

3.1. Платники місцевих податків несуть відповідальність за неподання, несвоєчасне подання податкових декларацій (розрахунків) по місцевих податках до органу державної податкової служби, правильність обчислення, повноту і своєчасність сплати місцевих податків і зборів до бюджету відповідно до Податкового кодексу України (зі змінами та доповненнями), інших законодавчих та нормативно-правових актів.

Розділ 4. Контроль.

1. 4.1. Контроль за своєчасністю подання податкових декларацій по місцевих податках до органу державної податкової служби, правильністю його обчислення, повноту і своєчасність сплати до бюджету здійснює орган державної податкової служби.

Секретар виконкому

А.Ф.Єфіменко

**ПРИСТРОМСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКОГО РАЙОНУ
КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ**

РІШЕННЯ

Про внесення змін до рішення № 240-33-VI від 17.02.2015 року «Про встановлення плати за землю на території села Пристроми»

Відповідно до Податкового кодексу України, ст. 25, 26, 59, 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Пристромська сільська вирішила :

1. Внести зміни у п. 3.1. Положення про плату за землю на території села Пристроми затвердженого рішенням Пристромської сільської ради від 17.02.2015 року № 240 «Про встановлення плати за землю на території села Пристроми» замінивши цифру 0,01 на 0,3.
2. Дане рішення набирає чинності з 01 січня 2017 року.
3. Виконавчому органу Пристромської сільської ради забезпечити направлення в установленому порядку копії цього Рішення до Переяслав-Хмельницької ОДП.
4. Оприлюднити дане рішення на дошці оголошень.
5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на Постійну Комісію з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Сільський голова

І. Бобровник.

С. Пристроми
№ 47-VI-VII
31.05.2016